

Dosarul nr. 2ra-1651/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central – N. Șova
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Secrieru, A. Danilov, I.Cimpoi

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Ștefan Păun,
în cauza civilă la acțiunea în regres depusă de Societatea pe Acțiuni
„Moldasig” împotriva lui Ștefan Păun cu privire la recuperarea prejudiciului cauzat
și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Ștefan Păun, s-a menținut hotărârea din 31 octombrie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată:

La 12 iunie 2017 Societatea pe Acțiuni „Moldasig” (în continuare SA
„Moldasig”) a înaintat în instanța de judecată acțiunea în regres împotriva lui Ștefan
Păun cu privire la recuperarea prejudiciului în sumă de 5 103,69 lei și cheltuielilor
de judecată în sumă de 270 lei. (f.d. 5-6)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 30 noiembrie 2016 a avut loc
accidentul rutier cu implicarea autovehiculului XXXXX, la volanul căruia se afla
Ion Sadovici și mijlocului de transport XXXXX, la volanul căruia se afla Ștefan
Păun.

Conform procesului-verbal nr. 03560413 din 30 noiembrie 2016 a fost
recunoscut vinovat în comiterea accidentului rutier și atras la răspundere
contravențională șoferul mijlocului de transport de model XXXXX, Păun Ștefan,
care posedă polița de asigurare seria RCAI nr. 2409962 din 07 iunie 2016, emisă de
SA „Moldasig”.

Reclamanta a menționat că proprietar și asigurat al autoturismului XXXXX,
este Sergiu Olteanu, care posedă polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă
pentru pagube produse de autovehicule seria RCA nr. 2192545 din 06 aprilie 2016,
a SA „Moldasig”

Potrivit art.21 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în urma cererilor din partea persoanelor cointeresate, SA „Moldasig” a întocmit un dosar de daune înregistrat sub nr. D/AORC/16- 2429, suma prejudiciului cauzat constituind 5 103,69 lei.

La 30 decembrie 2016 conform dispoziției de plată a fost achitată păgubitului suma despăgubirii de asigurare.

Reclamanta mai indică că, art. 29 lit. f) al Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, reglementează expres că asigurătorul înaintează acțiune de regres față de persoana răspunzătoare de producerea accidentului dacă nu dispune de revizia tehnică.

Conform informației nr.06/1-1-7564 din 15 decembrie 2016, furnizată de ANTA, mijlocul de transport de XXXXX, nu dispunea de revizie tehnică la momentul producerii accidentului rutier.

Reclamanta la 14 februarie 2017 a expediat în adresa lui Ștefan Păun o reclamație. Ștefan Păun, prezentându-se la SA „Moldasig”, a precizat că este de acord cu dauna și că va achita suma în rate, însă ulterior a ignorat cerințele.

Prin hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central a fost admisă integral acțiunea SA „Moldasig”, s-a încasat de la Ștefan Păun în beneficiul SA „Moldasig” suma de 5 103, 69 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei. (f.d.117, 53-55)

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ștefan Păun, s-a menținut hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central. (f.d. 100, 101-105)

La 28 iunie 2018 Ștefan Păun a declarat recurs împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei. (f.d. 114-115)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material. Indică dezacordul său față de contractul de asigurare, încheiat cu SA „Moldasig”, criticându-l pentru lipsa de informație clară privind răspunderea în regres a asiguratului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 aprilie 2018, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 25 aprilie 2018, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește. (f.d.106)

În aceste circumstanțe recursul, declarat la 28 iunie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ștefan Păun este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ștefan Păun indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu

pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ștefan Păun asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentul la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Ștefan Păun și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ștefan Păun inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ștefan Păun, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas